

Dále se dostaneme opět na křižovatku (4), ze které tentokrát zamíříme po cestě dolů k bráně (2). Zvláště v její horní části nás provází mimořádně velký rozhled (o). Od již zmíněného vodojemu v Kohoutovicích, přes výškové bytovky v Novém Lískovci a nemocnici v Bohunicích (kolem 5 km) pak snadno identifikujeme masiv „Babí lom“ nad Lelekovicemi. Stanový tvar, který vidíme, je necelých 21 km vzdálený nejvyšší vrchol tohoto křemencového hřbetu (562m) - známá rozhledna je asi o kilometr blíž vlevo v jeho sestupující části.

Potom si můžeme podrobně vyzkoušet svoje znalosti Brna - od Špilberku, přes Lesnou, komíny teplárny a maloměřické cementárny, až po Hády (424m, 12 km) se sídlištěm Vinohrady a novou Líšeň. Kousek nad dvěma komíny teplárny vpravo na obzoru v lesním masivu (max 527m) je za dobrého počasí vidět 20 km vzdálená bílá stavba zrenovované Alexandrovy rozhledny nad Adamovem, vesnice na kopci uprostřed mezi cementárnou a Hády jsou Babice. Podíváme-li se dále doprava, tak za halami průmyslové zóny na černovické terase (7 km) vidíme cementárnu v Mokré (16 km) a kostel v Pozořicích. Přibližně ve směru přes budovu chrlického zámku pak na kopci Urban (350m) nad Slavkovem svítí bílá kaplička sv. Urbana a za dobrého počasí je vpravo nad ní tmavá silueta nejvzdálenější lokality (přes 39 km) - kopce Hradisko (518m) nedaleko Brankovic.

V závislosti na počasí a denní i roční době můžeme vidět a identifikovat i celou řadu dalších míst - proto je dobré si na vycházku vzít dalekohled, nebo třeba fofoaparát s teleobjektivem - člověk se až diví, co všechno se dá na snímcích při zvětšení rozpoznat - ale to necháme na iniciativě a individuálním zkoumání čtenářů. Abychom dokončili vycházku, tak se od brány (2) přes (1) vrátíme do východiska (V), kde budeme mít za sebou vedle hromady dojmů taky necelých 5 km chůze a 100 m převýšení nahoru-dolů. Popsaná trasa se dá zkrátit na „malý okruh“ - na příklad (2 - 4 - 3 - 2) anebo i jinak kombinovat. Taky může sloužit jako začátek přechodu do Želešic či dále, ale to si popíšeme někdy jindy. Cílem tohoto povídání bylo především upozornit na skutečnost, že i v Modřicích se dá dělat docela atraktivní přírodní turistika.

Použité podklady:

[trasa] - Český úřad zeměměřičský a katastrální - www.czuk.cz

[MIM] - mim.cemotel.cz/10-q2/vajgl/_album.htm - foto z vycházek - 03/2010

[mapy] - server www.mapy.cz pro určení směrů a měření vzdáleností

Autorské a redakční zpracování Vlastimil Čevela - mim.cemotel.cz/cevela.htm,

spolupráce Zuzana Rouzková, Mojmir Strouhal a Hana Chybíková

Grafická úprava a tisk: Poring a.s.

Kam v Modřicích

Inspirační prospektová edice pro občany a návštěvníky města,
vyšlo jako samostatně oddělitelný dvojlist ve Zpravodaji Modřice č. 7-8/2010

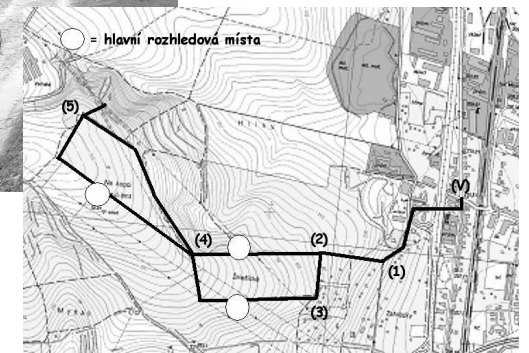
... za dalekými výhledy na Vajgl

Občas se někde dočteme o nadšencích, kteří pravidelně chodí na výšlap na nějakou horu a zpravidla jim tiše závidíme takové přírodní sportování. Fakt je, že v Modřicích nemáme Lysou Horu, Milešovku a bohužel ani Květnici či Klucaninu jako v Tišnově. Ale nemusíme si zrovna zoufat - v západní části katastru je na naše poměry také docela slušný kopec - v obecné mluvě běžně nazývaný „Vajgl“. Na současných mapách je na něm kóta označená „Na kopci“ s nadmořskou výškou 307 m n. m., což je přibližně o 100 m výš, než střed města. Místně používané jméno je odvozeno z německého názvu „der Wald“ - les, v přibližné zdrobnělé podobě „Waldl“, tedy něco jako lesík, či hájek.

Po cestě na tehdy ještě nezarostlé jeho východní hraně jsme s manželkou před čtyřiceti lety jezdili na běžkách a chodili na procházku s dětmi. Proto mi velice vadilo, že potom bývalé JZD celý kopec i s veřejnými cestami oplotilo a znepřístupnilo. Dnes je opět možné se do tohoto prostoru vydat, ale vzhledem k tomu, že jde o areál soukromých meruňkových a broskvových sadů, který je současně uznanou bažantnicí, tak je nutné chodit po cestách a tento stav příslušně respektovat.

Na cestě do prvního kopce

Trasa vycházky na katastrální mapě

Východiskem (V) naší vycházky je křižovatka před restaurací „U Trávnička“ na ulici Brněnská. Nejprve se vydáme západním směrem podchodem pod rychlostní komunikaci s tramvají a mírným obloukem vlevo nahoru, až se před námi objeví skladový areál velkoobchodu „Ptáček“. Přejdeme na vedlejší komunikaci před ním a pokračujeme vlevo po asfaltce. Ta po mírném stoupání v pravém oblouku za chvíli odbočí jižním směrem do dlouhé roviny mezi zahradami (1), avšak my pokračujeme západním směrem strmou kamenitou polní cestou nahoru do kopce. Po levé straně jsou zahrady se stromy, vpravo velký nově oplocený poměrně mladý broskvový sad. Pokud se v průběhu stoupání ohlídneme, východním směrem uvidíme silo v Chrlicích (4,5 km) a přímo za ním pak 12 km vzdálený Pracký kopec (324m) s Mohylou míru a kupolí vojenského radaru.

Chrlické sídlo a Pracký kopec

Před branou do sadů (2) pravouhle odbočíme polní cestou doleva a dojdeme až k další bráně (3). Tou vejдем původním západním směrem do areálu sadů, kde se po chvíli mezi stromy po levé straně objeví obdělávané pole - první vyhlídkový úsek směrem k jihu (o). Především je odsud vidět průmyslové haly CT-parku u vídeňské výpadovky a necelých 10 km vzdálený kopec „Výhon“ nad Blučinou (355m) s novou rozhlednou. Nad zelení obory za Popovicemi pak vykukuje střecha kostela rajhradského kláštera a vzadu charakteristická silueta Pálavy.

Když půjdeme ještě kousek rovně a pak šikmo doprava, tak dojdeme ke křižovatce (4) s cestou od první brány (2). Cestou uprostřed sadů budeme pokračovat dále do kopce. Na vrcholové náhorní plošině „Na kopci“ se po levé straně za posledními stromy přes velké pole otevře další široký výhled jižním směrem (o). Kromě bývalé raketové základny nad Ořechovem (dnes „Army-park“) jsou hlavním objektem na obzoru Pálavské kopce (Děvín 549m) - vzdálené kolem 30 km. Dá se předpokládat, že za mimořádně dobré viditelnosti by odtud mohlo být vidět až do Rakouska. Užitečný pak je pohled na boží muka, která zahlédneme šikmo vpravo mezi divokým porostem kolem plotů - mohou totiž sloužit jako orientační bod k pokračování vycházky směrem na Želešice.

Na konci sadů máme před sebou plot a za ním vidíme budovy drůbežárny a v dálce Kohoutovice (415m, asi 8 km). Před plotem zahne doprava a v koutě (5) se cesta otáčí zpět k Modřicím. V zimě nebo na jaře se dá projít řídkým akátovým lesíkem na jeho okraj k mysliveckému posedu pod elektrickým vedením, odkud jsou zajímavé pohledy na Moravany, Lískovec i Brno. Do lesíka se kdysi děti z modřické školy chodily dívat na balvany bílých křemenů a na severním svahu k Brnu se v několika rýhách těžil hadec, používaný i jako kámen v ulicích. V létě a na podzim, jsou však dnes tato místa díky bujně vegetaci prakticky nepřístupná..

Silueta pálavských kopců

Nový Lískovec a Bohunice ze severního svahu

Po cestě podél keři zarostlé hormí hrany svahu pokračujeme směrem k Modřicím. Kousek za mysliveckým posedem, vyrobeným z části bývalé hasičské věže, se vlevo naskytne volnější prostor pro výhled. To je asi místo, kde je v konceptu Územního plánu navržena rozhledna. Ani by to nemusela být věž, ale stačila by plošina na podpěrách, vysunutá pár metrů ze svahu - a zajistila by téměř 180-stupňový rozhled, jsme totiž pořád na převýšení kolem 100 m nad řečištěm Svratky a tedy dnem brněnské kotliny.

Tady by mohla být vyhlídková plošina